

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]
enige om at søge Hjemmel for en Ordning, hvorefter Beløb, der ikke er kommet til Udbetaling i det ene Aar, vil kunne overføres til det følgende. Dermed vil, tror jeg, det Ønske, der forelaa fra Lagtinget, være imødekommet, og der er altsaa Enighed med Finansministeriet om Formene, hvorunder det skal gennemføres.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinære Tillægslaan til Statshusmænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4979; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4721).

Sagen sattes til Forhandling.

Jens Sørensen (Smørum): Det foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om ekstraordinære Tillægslaan til Statshusmænd, er; som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, og som det ogsaa fremgik af den højtærede Finansministers Fremsættelsestale, et Forslag, der gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at yde Husmænd, som er kommet i Restance med Renter og Afdrag til Staten, et Tillægslaan af samme Størrelse som det Beløb, de skylder Staten i Renter og Afdrag til og med 11. December Termin 1929. Som det vil ses af de udførlige Oplysninger, der er givet i Bemærkningerne, er det væsentlig først i de sidste 2—3 Aar, at en Del Husmænd ikke har kunnet klare deres Forpligtelser til Staten, og man maa vel derfor have Lov til at gaa ud fra, at det er de vanskelige Forhold, som var gældende for Landbruget i Aarene 1926, 1927 og 1928, altsaa Landbrugskrisen, der har bevirket, at en Del af de Husmænd, som i Forvejen var daarligt økonomisk stillede, ikke har set sig i Stand til at betale de skyldige Renter og Afdrag, og naar der ikke er taget med haard Haand paa Restanterne fra Statens Side, men er givet Henstand først med en Termins Ydelse og senere med flere, saa er det vel sket, fordi det erkendes, at de økonomiske Forhold i disse Aar var særdeles vanskelige for Land-

bruget i Almindelighed. Men paa den Maade med stadig planløs Given-Henstand kan det naturligvis ikke gaa i Længden, der maa tilvejebringes en Ordning af disse Forhold. Staten maa have Klarhed over, at de Beløb, der skyldes, bliver betalt, og jeg tror, der er Mulighed for, at det kan lade sig gøre paa den her foreslaaede Maade, uden at det bliver nødvendigt at jage nogen bort fra deres Hjem eller deres Erhverv.

Lovforslaget er ikke meget omfattende, det indeholder kun tre Paragraffer.

I § 1 gives der Finansministeren Bemyndigelse til at yde disse Laan efter Indstilling og anbefaling af Husmandsbrugskommissionerne. Laanene kan saaledes kun ydes efter Indstilling af Amtskommissionerne, og med det Kendskab, som Amtskommissionens Medlemmer har eller i hvert Tilfælde kan skaffe sig til de enkelte Laantageres Forhold, mener jeg, der er skabt nogenlunde Sikkerhed for, at kun de Husmænd, som selv gør noget for at faa betalt, hvad de skylder, kan komme i Betragtning. Hvis der er Husmænd, som ikke selv yder en Indsats for at betale, hvad de skylder, saa de kan faa Lov at blive i deres Hjem, mener jeg ikke, der er nogen Grund til at yde dem denne Haandsrækning. Men paa den anden Side tror jeg ogsaa, det er saadan, at der er mange, der gennem Flid og Sparommelighed sætter alt ind paa at betale enhver sit og faa Lov at blive ved deres Hjem, og jeg tror, der er Mulighed for, at det kan lade sig gøre, naar de faar den Haandsrækning, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at give dem. Der er aabnet Mulighed for, at de under en lempelig Form kan afdrage, hvad de skylder Staten i Renter og Afdrag, saa at de kan faa Lov at blive ved deres Hjem, og jeg synes, at det er en Nødvendighed, at der skabes Sikkerhed for, at disse Forhold kan ordnes, med andre Ord, at de kan komme ud af den Usikkerhed, som de lever under, idet de ikke ved, naar deres Ejendom sættes til Tvangsauktion, og de selv staar paa Landevejen uden Hjem eller Arbejde.

I § 2 fastsættes Afdragstiden og Rente-ydelsen. Afdragstiden er fastsat til 10 Aar. Selv om jeg selvfølgelig fuldt ud erkender, at Lovforslaget, som det er, betyder en værdifuld Haandsrækning til disse vanskeligt stillede Husmænd, vilde jeg dog have været endnu mere tilfreds med Lovforslaget, dersom Afdragsfristen blev noget længere, f. Eks. 15 eller 20 Aar. Da det ikke kan være noget stort økonomisk Spørgsmaal for Staten, men naturligvis betyder meget for